

Fakti lietā "X. pret Latviju"

X. (turpmāk – iesniedzēja) ir 1974.gadā dzimusi Latvijas Republikas pilsonē, kas šobrīd dzīvo Austrālijā.

2004.gadā iesniedzēja uzsāka kopdzīvi ar Austrālijas pilsoni T.

2005.gadā iesniedzējai piedzima bērns, kura dzimšanas apliecībā tēva vārds netika norādīts. 2008.gadā iesniedzēja ar bērnu ieradās Latvijā.

2008.gadā T. vērsās ar pieteikumu Austrālijas tiesā, lūdzot atzīt vecāka tiesības. Viņš arī norādīja, ka bērns ticis izvests no valsts bez viņa piekrišanas, tādējādi pārkāpjot 1980.gada 25.oktobra Hāgas Konvencijas par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem 3.pantu (turpmāk – Hāgas konvencija).

2008.gada novembrī Austrālijas Ģimenes tiesa atzina, ka kopš bērna dzimšanas gan iesniedzēja, gan T. bija īstenojuši kopīgu vecāku varu, un tādēļ lieta būtu jāizskata pēc iesniedzējas un bērna atgriešanās Austrālijā. Attiecībā uz nolaupīšanas aspektu tiesa norādīja, ka par to būtu jālemj attiecīgajai Latvijas tiesai.

2008.gada novembrī Rīgas Zemgales priekšpilsētas tiesa, klātesot iesniedzējai, T. un bāriņtiesas pārstāvim, izskatīja T. pieteikumu par bērna atgriešanu Austrālijā atbilstoši Hāgas konvencijai. Tiesa apmierināja T. lūgumu, norādot, ka ne vēlāk kā 6 nedēļu laikā bērnam ir jāatgriežas Austrālijā. Izvērtējot lietas apstākļus, tiesa kā nepamatotu noraidīja iesniedzējas apgalvojumu, ka bērna atgriešana Austrālijā varētu atstāt nelabvēlīgu psiholoģisko ietekmi.

2008.gada decembrī iesniedzēja Rīgas apgabaltiesā iesniedza blakussūdzību, atkārtoti norādot, ka atgriešanās Austrālijā bērnam radīs psiholoģisku diskomfortu un traumu. Rīgas apgabaltiesa iesniedzējas blakussūdzību noraidīja.

Tiesas noteiktajā termiņā iesniedzēja atgriešanās rīkojumu neizpildīja. 2009.gada martā T. patvarīgi aizveda bērnu uz Austrāliju.

2009.gada septembrī Austrālijas Ģimenes tiesa atzina T. par vienīgo bērna aizbildni, nosakot ierobežojumus attiecībā uz iesniedzējas tikšanos ar bērnu, kā arī mātes un bērna saziņas valodu.

2009.gada maijā iesniedzēja vērsās Eiropas Cilvēktiesību tiesā ar pieteikumu par iespējamo Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (turpmāk – Konvencija) 8.panta (tiesības uz ģimenes dzīvi) pārkāpumu Latvijā, norādot, ka Latvijas tiesas, lemjot par bērna atgriešanu Austrālijā, nebija pietiekami izvērtējušas lietas apstākļus. Iesniedzēja uzskatīja, ka Latvijas tiesu lēmumi ir ietekmējuši Austrālijas tiesu vēlākos lēmumus ierobežot iesniedzējas ģimenes dzīvi.

Pilns 2011.gada 13.decembra Tiesas sprieduma teksts angļu valodā ir pieejams Tiesas [mājas lapā](#). Lai atrastu spriedumu, jāievada sūdzības iesniedzējas uzvārds (X), atbildētāja valsts (LATVIA), iesnieguma numurs (27853/09), sprieduma pasludināšanas datums (13/12/2011).

